

Danuta Mastalska

Maryja w okresie Wielkiego Postu i Wielkanocy

Salvatoris Mater 14/1/4, 7-8

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Maryja w okresie Wielkiego Postu i Wielkanocy

W liturgicznym okresie Wielkiego Postu i Wielkanocy Kościół koncentruje się na Osobie Chrystusa i wydarzeniach paschalnych dopełniających zbawcze dzieło Jego życia. Niemniej Maryja nie niknie z jego pola widzenia. Jest w liturgii ukazywana jako wzór ucznia słuchającego słowa Bożego i podążającego śladem Chrystusa aż na Kalwarię, gdzie *nie bez postanowienia Bożego stanęła* (LG 58). Wołą Bożą było, aby towarzyszyła Chrystusowi Jego bolejąca Matka jako pomoc dla Niego przy ołtarzu krzyża, jak również, by stała się dla nas przykładem służenia cierpiącym braciom. Liturgia mówi tu o Maryi jako nowej Ewie, nowej Niewieście stojącej pod drzewem życia, złączonej z Chrystusem – „nowym Człowiekiem”. Szczególnie akcentuje zadanie, które Maryja otrzymała testamentem umierającego na krzyżu Syna, ustanawiającym Ją duchową Matką Jego uczniów (J 19, 26).

Zaznacza to mocno Prefacja ze Mszy o Powierzeniu Najświętszej Maryi Panny: *Albowiem u stóp krzyża Jezusa, na mocy Jego świętego testamentu, powstaje ścisła więź miłości między Najświętszą Maryją Panną a wiernymi uczniami: Boża Rodzicielka zostaje powierzona uczniom jako Matka, a uczniowie przyjmują Matkę jako cenne dziedzictwo Nauczyciela. Maryja będzie na zawsze Matką wierzących, oni zaś z ufnością będą się do Niej uciekać po wszystkie czasy. Ona miłuje w swoich dzieciach Syna Bożego, one, posłuszne pouczeniom Matki, zachowują słowa Nauczyciela.*

W słowach tych mamy poszerzony komentarz do maryjnego wymiaru wydarzenia na Golgocie. Miejsca, w którym Maryja rzeczywiście nie znalazła się przypadkiem, ani też nie jedynie ze względu na potrzebę macierzyńskiego serca, ale to Jej „stanie pod krzyżem” było zapisane w planach Bożych. Liturgia nazywa również Maryję Pojednawczynią grzeszników. Wpierw dlatego, że w tajemnicy Wcielenia stała się Matką naszego Pojednania z Bogiem – Matką Chrystusa, ale także z tego powodu, że jest Ucieczką grzeszników, wstawia się za nimi i swoją świętością przywołuje do poprawy życia.

Okres Wielkanocy daje Kościołowi sposobność także do przyglądania się Maryi jako wzorowi własnego macierzyństwa. Kościół widzi w Niej przykład i pomoc w głoszeniu Ewangelii.

Ta, która cierpiała pod krzyżem, jest teraz napełniona radością, a oczekując z wiarą na Zmartwychwstanie Chrystusa, jest wzorem wiary. Jej wiara miała ogromne znaczenie i znajdowała się na drodze do tego zwycięstwa, które w Zmartwychwstałym Chrystusie stało się udziałem nas wszystkich.

W okresie Wielkanocy liturgia ukazuje też Kościołowi Maryję jako wzór dziewiczego oddania Bogu.

Warto też nadmienić, że liturgia nie wspomina jednak nigdzie, jakoby Maryja pierwsza zobaczyła Zmartwychwstałego Chrystusa. Takie opinie pojawiały się niekiedy (i do dziś się pojawiają) w chrześcijaństwie. Milczy na ten temat nie tylko liturgia, ale również oficjalne nauczanie Magisterium Ecclesiae. Znany biblista J. Kudasiewicz zastanawia się, czy nie było raczej tak, że Maryja nie potrzebowała zobaczyć, by wierzyć. Otwiera Ona „listę” tych, którzy uwierzyli bez znaku.

Maryja jest też wzorem modlitwy w młodym Kościele, modląc się z nim podczas Pięćdziesiątnicy Paschalnej. Tu rozpoczyna pełnić zadanie, które zostało Jej powierzone przez umierającego na krzyżu Chrystusa. W Wieczerniku z Apostołami przyzywa Ducha Świętego, modli się z nimi jednomyślnie i pozostaje w Kościele przykładem zgody, jedności i pokoju, a także uległości głosowi Ducha Świętego. Dla głosicieli Ewangelii jest również wzorem zapału apostoelskiego w Duchu Świętym, z którym niosła Chrystusa Janowi. Nieustannie rozgrzewa ich miłością i wspiera modlitwą.

Tak zatem historia Maryi – a bardziej jeszcze Jej udział w historii zbawienia, nie kończy się wraz ze śmiercią Jej Syna, lecz przechodzi w nową fazę w epoce Kościoła.

Pochylmy się z uwagą nad treściami zawartymi w zaprezentowanych poniżej artykułach, aby głębiej wniknąć w znaczenie tajemnic Maryi związanych z okresem Wielkiego Postu i Wielkanocy.

Danuta Mastalska